

Jeg har ved tidligere debatter noteret mig, at Enhedslisten er modstander af skattestoppet, det tror jeg er rigtigt opfattet, så jeg vil gerne spørge Enhedslisten, om det er så ultimativt for Enhedslisten, at man ikke kan støtte en eventuel regering bestående af Socialdemokraterne og formodentlig også SF, eventuelt De Radikale, som baserer sig på et skattestop. Er det ultimativt, eller kan man godt indgå i en alliance og støtte en regering, der baserer sin politik på et skattestop?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Den for mig triste kendsgerning er, at efter et kommende valg vil vi have muligheden for at pege på den nuværende statsminister, som går ind for skattestoppet, eller fru Helle Thorning-Schmidt, som går ind for skattestoppet. Jeg kan forsikre hr. Jacob Jensen, at i Enhedslisten er vi ikke i tvivl om, hvad vi vil foretrække.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Når jeg læser Enhedslistens ligestillingspolitik, kan jeg forstå, at Enhedslisten arbejder for at nedbryde de eksisterende uligheder, og at det også gælder strukturelle uligheder. Det gælder bestemte økonomiske, kulturelle og samfundsbestemte mekanismer såvel som de psykologiske, der alle er med til at fastholde uligheden mellem kønnene.

Kl. 20.45

Når Enhedslisten i sin ligestillingspolitik anerkender strukturelle bindinger, må jeg sige, at det for mig er fuldstændig uforståeligt, hvordan hr. Per Clausen og Enhedslisten, når det kommer til en beklædningsgenstand som tørklædet, fuldstændig underkender, at der er noget, der hedder strukturelle og kulturelle bindinger, men opfatter tørklædet som en fuldstændig fri beklædningsgenstand.

Hvordan kan Enhedslisten have en ligestillingspolitik, som bygger på strukturelle forudsætninger, og en holdning til et tørklæde, som er fuldstændig frigjort for alt, hvad der hedder kulturelle, sociale og psykologiske bindinger?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at fru Ellen Trane Nørby har ret i, at der ikke rigtig er noget i vores samfund, som er frigjort for alle de ting, som nævnes her. Vores op-

fattelse er, at frigørelse for undertrykkende strukturer godt kan ske, uden at man behøver forlade den religion, man tilhører, og uden at man nødvendigvis behøver gå over til en såkaldt korrekt dansk påklædningsstandard.

Vi mener sådan set, at der i dag foregår en kamp for frigørelse også blandt mennesker, som ifører sig beklædningsgenstande, som hverken jeg eller fru Ellen Trane Nørby går ind for at man skal gå i. Vi vil hellere støtte de mennesker, der i de miljøer kæmper for frigørelse, end vi vil skubbe dem væk og sige: I ligner os ikke nok til, at I kan få lov til at være med.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg må sige, at jeg synes, det er meget underligt, at hr. Per Clausen kan stå på talerstolen og erkende, at der er strukturelle og kulturelle bindinger, og samtidig fuldstændig underkende, at tørklædet som beklædningsgenstand jo i høj grad også er en del af spørgsmålet om undertrykkelse.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Per Clausen, om hr. Per Clausen mener, at når 6-årige piger går med tørklæde, er det udtryk for et veloplyst, selvbesluttet valg, eller om der er tale om, at det er en kultur og nogle strukturelle normer, som gør, at man går med tørklæde – uanset om det er den ene eller den anden religion, for det er egentlig ikke det, jeg synes er interessant i det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg deler fru Ellen Trane Nørbys synspunkt om, at det er uacceptabelt at bruge børn som påklædningsdukker i et spil, der handler om at promovere religiøse og politiske standpunkter.

Når jeg har sagt det, er jeg bare ikke helt klar over, hvilke konsekvenser det får sådan samfundsmæssigt. Det er jo klart nok, at hvis man udsætter sine børn for vanrøgt, mishandling, og hvad der ellers fremgår af lovgivningen, skal de fjernes. Men jeg ved ikke, om grænsen går ved tørklædet eller ved korset, eller hvor den går. Jeg tror sådan set, den går lidt længere ude, og derfor tror jeg, det er en lidt mere kompliceret sag.

Men jeg er enig i, at mennesker skal have mulighed for selv at afgøre, hvilken påklædning de skal have på, og det betyder naturligvis, at man ikke skal bruge børn som redskaber i sådan en sag.